

V. 11. Albowiem okazała się łaska Boża, zbawienna wszystkim ludziom, 12. Gwiedzając nas, abyśmy odrzekli się niepołożności i świeckich pożądliwości, trzeźwie, i sprawiedliwie i pobożnie żyli na tym świecie, 13. Oczekując oniej * błogosławionej nadziei, i objawienia chwaly wielkiego Boga i zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa; 14. Który dał samego siebie * za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości, i oczyścił sobie samemu lud własny, gorliwie nasładowujący * dobrych uczynków. ^{* Gal.1.4. r.2.20. † Efez.2.10. ‡ 1 Tym.4.12.} 15. To mów i napominaj, i strofuj ze wszelką powagą; * żaden tobą niechaj nie gardzi.

ROZDZIAŁ III.

I. Zabca, aby ogółem wszystkich do postawienia wierzności uinomial 1. II. przesłać życie wspomnianej 3-6. III. uczy, aby usprawiedliwienie samej łaski Bożej przytoczył 7, 8. IV. a jeżeli by kto krzywdził toina, by go opamiętał 9-15.

Napominaj ich, aby * wierznościom i przetożństwow poddany i posłuszny mi byli, i aby do każdego dobrego uczynku gotowymi byli; 2. Nikogo nie lżyli, nie byli zwadliwymi, ale układnymi, okazując wszelką skromność przeciwno wszystkim ludziom.

II. 3. Albowiem i myśny byli * niekiedy głupimi, upornymi, błądzącymi, stując poządliwostom i rozkoszom rozmaitym, w złości i w zazdrości mieszkać, przemierzonymi, jedni drugich nienawidzącymi, 4. Ale gdy się okazała dobroliwost i miłosté ku ludziom zbawiciela naszego Boga,

Ten list do Tytusa, który był postanowiony pierwszym biskupem zboru Kretańskiego, napisany jest z Nikopolu, miasta Macedońskiego.

List Ś. Pawła Apostoła do Filemona.

ROZDZIAŁ JEDEN.

I. O nawęj sprawie mówiac, od Boga ja zaczyna 1-7. II. a odsyłając sługę, który był zbiegł od pana, za nim się przysyła, i o dobroliwostci chrześcijańskiej piękne nauki poucza 8-25. Paweł, więzien Chrystusa Jezusa i Ty-moteusz brat, Filemonowi miłemu a pomicnikowi naszemu, 2. I Apfi miłej, i Archipowi, spó-żeczemu naszemu bojownikowi, i zborowi, który jest w domu twoim.

6. Aby spółeczność wiary twojej była się być na chwile od ciobie, abys go skuteczna ku poznaniu wszystkiego dobrego, które w was jest przez Chrystusa Jezusa. 7. Albowiem radość wielka mamy i poeche z miłostą twoją bracie; iż wnetżności świętych są ochłodzone przez cię. II. 8. Przewoź choć mam wielką bezpieczność w Chrystusie, abym ci rozkaz, co przynależ; 9. Jednak dla miłostki raczej proszę, takowym będąc, to jest Paweł stary, a teraz i więzien Jezusa * Chrystusa. ^{* 2 Tym.1.8.}

10. Proszę cię tedy za synem * moim Onezymem, którego urodził * w więzieniu * moim; 11. Który tobie niekiedy był niepożyteczny, ale teraz tobie i mnie bardzo pożyteczny; którego odesłał. 12. Przetoż go ty jako wewnętrzności moje przyjmij. 13. Któremu ja chciał przy sobie zatrzymać, aby * mi posługował zamiast ciebie w więzieniu dla Ewangeli.

14. Ale bez * woli twojej nie chciałem nic uczynić, aby dobry twój uczynek nie był jako z przymuszania, ale z dobrej woli. 15. Albowiem snad dla tego odkłóczył Amen.

III. 5. Albowiem któremuż kiedy z Aniołów rzekł: Tyś * jest syn mój, jam cię dziś spłodził? I zasię: Ja mu * będę ojcem, a on mnie będzie synem? ^{* Ps.2.7. Dze.13.35. 24.15. † 2 Sam.7.14. ‡ Koz.24.10. r.28.7.} 6. A zasię, gdy wprowadza pierworodnego na okrag świata, mówi: A niech się mu kłaniają * wyższy Aniołowie Boży. 7. A zasię o Aniołach mówi: Który Anioły swoje czyni * duchami, a służy swoje płomieniem ognistym. 8. Ale do Syna mówi: Siolico twój, o * Boże! na wieki wieków; laska sprawniwości jest laska królestwa twego. ^{* 2 Sam.7.16. † Koz.1.14. r.2.5.7.} 9. Umilowales sprawiedliwost, a nie-nawidziłes nieprawost; przetoż i pomazał cię, o Boże! Bóg twój olejkiem wesela nad uczestników twoich.

10. Proszę cię tedy za synem * moim Onezymem, którego urodził * w więzieniu * moim; 11. Który tobie niekiedy był niepożyteczny, ale teraz tobie i mnie bardzo pożyteczny; którego odesłał. 12. Przetoż go ty jako wewnętrzności moje przyjmij. 13. Któremu ja chciał przy sobie zatrzymać, aby * mi posługował zamiast ciebie w więzieniu dla Ewangeli.

14. Ale bez * woli twojej nie chciałem nic uczynić, aby dobry twój uczynek nie był jako z przymuszania, ale z dobrej woli. 15. Albowiem snad dla tego odkłóczył Amen.

III. 5. Albowiem któremuż kiedy z Aniołów rzekł: Tyś * jest syn mój, jam cię dziś spłodził? I zasię: Ja mu * będę ojcem, a on mnie będzie synem? ^{* Ps.2.7. Dze.13.35. 24.15. † 2 Sam.7.14. ‡ Koz.24.10. r.28.7.} 6. A zasię, gdy wprowadza pierworodnego na okrag świata, mówi: A niech się mu kłaniają * wyższy Aniołowie Boży. 7. A zasię o Aniołach mówi: Który Anioły swoje czyni * duchami, a służy swoje płomieniem ognistym. 8. Ale do Syna mówi: Siolico twój, o * Boże! na wieki wieków; laska sprawniwości jest laska królestwa twego. ^{* 2 Sam.7.16. † Koz.1.14. r.2.5.7.} 9. Umilowales sprawiedliwost, a nie-nawidziłes nieprawost; przetoż i pomazał cię, o Boże! Bóg twój olejkiem wesela nad uczestników twoich.

Ten list do Filemona napisany jest z Rejmu przez Onezyna sługę.

List Ś. Pawła Apostoła do Żydów.

ROZDZIAŁ I.

I. Aby naska Chrystusowa saloch, najprzed o osobie jego mówi 1-36. II. a przekładając go nad Anioły 4. III. z różnych miłose Piama Ś. Biełwa Jego dowodzi 5-14.

Częstokrot i wielom sposobami mi-wiał niekiedy Bóg ojcom przez proroków: 2. W te dni' ostateczne mówil nam przez * Syna swego, którego postanowił dziadziem * wszystkim rzeczcy, przez * którego i wieli uczyli. ^{* Jan.3.34. † Ps.2.9. ‡ Jan.3.18. † Koz.1.16.}

3. Który będąc jasnostą, chwaly i wyrażeniem * istności jego, i zatrzymując wszystkie rzeczcy słowem mocy swojej, oczyszczenie * grzechów naszych przez samego siebie uczynwszy, usiadł na prawicy * majestatu na wysokościach. ^{* 2 Kor.4.4. † Eze.1.7. ‡ 2 Jm.4.1. r.12.}

II. 4. Tém się zamiejszym stawis nad Anioły, czém zamiejsze nad me odziedziczyliście.